

Gerumo karuselė

Hilari Votkins Lemon
(Paremta tikra istorija)

Žengdamas į parką Demjenas girdėjo grojant linksmą muziką. Močiutė vedėsi jį ir mažąją sesutę Adelę pasisupti jo mėgstamiausioje karuselėje. Ten buvo smagus žaidimas su žiedais. Demjenas nekantravo pamokyti

Adelę, kaip žaisti.

Jie greit atsistojo į eilę. Karuselė buvo didelė ir spalvinga su daug drožtų ponių. Besišypsantys vaikai sėdėjo ant ponių ir mojo supdamiesi aplink.

„Jei išsirinksi ponį iš krašto, galėsi žaisti žiedų žaidimą! – pasakė Demjenas Adelei. – Ar matai lazdeles, kurias laiko vaikai? Ir vyrą su žiedais?“

Demjenas parodė į darbuotoją. Jis stovėjo šalia karuselės ir laikė žiedą. Sukdamiesi karuselėje vaikai bandė kišti savo lazdeles per žiedą, kad jį pagautų. Kiekvieną kartą jiems pagavus žiedą, darbuotojas iškeldavo naują.

Adelė suplojo delnais. „Noriu pagauti visus žiedus!“ – pasakė ji.

Pagaliau jie pasiekė eilės pradžią. Tačiau karuselėje buvo likęs tik vienas laisvas arklys.

„Demjenai, – tarė močiutė. – Gal leiskime Adelei užimti šią paskutinę vietą, kadangi ji niekada anksčiau nesisupo? Tu galėsi suptis su

kita grupe.“

„Gera!“, – sumurmėjo Demjenas. Jis stebėjo, kaip darbuotojas padėjo Adelei atsisėsti ant blizgančio rudo ponio. Tada darbuotojas padavė Adelei lazdelę, kad galėtų gaudyti žiedus.

Užgrojo muzika ir karuselė ėmė sukstis. Demjenas su močiute stebėjo Adelę iš šono. Tačiau Adelė lazdelę laikė atvirksčiai! Užuoat laikiusi už didelės rankenos, ji ją laikė už ilgo ir plono galo, naudojamo žiedams pagauti.

„Adele, apasuk savo lazdelę!“ – sušuko jis. Tačiau atrodė, kad dėl triukšmo Adelė jo negirdi. Kai sukosi pro žiedą, jos lazdelė tik palietė jį. Tačiau rankena buvo per didelė, kad būtų galima pagauti žiedą.

„Adele, tavo lazdelė! – Vėl bandė Demjenas. – Tau nepavyks pagauti žiedų, jei ją laikysi taip!“

Tačiau Adelė jo negirdėjo. Ji tiesiog šypsojosi ir juokėsi karuselei sukantis. Jos lazdelė vėl ir vėl lietė žiedą. Ji nepagavo nei vieno.

Demjenas piktai dūsavo. Adelė švaistė savo žaidimo laiką! Jei jis būtų ant karuselės, pagautų visus žiedus.

Karuselei sustojus jis nubėgo prie Adelės. „Sakiau tau, kaip laikyti lazdelę! – šaukė jis. – Kodėl manęs neklausei? Viską padarei blogai!“

Bet Adelė nešaukė ant Demjeno. Ji neverkė. Ji tiesiog stovėjo ir atrodė tokia mažytė, mažytė.

Demjeno širdis daužėsi ir veidas užkaito. Jis pyko matydamas, kaip Adelė nepagavo nei vieno žiedo! Tačiau tai buvo jos pirmas kartas. Be to, atrodė, kad jai buvo smagu. Iki šiol.

Demjenas pasijuto siaubingai. Jis gailėjo si šaukęs ant Adelės.

„Atsiprašau, – pasakė jis švelniai. – Pasielgiau negražiai.“

Adelė pakėlė akis.

„O jei duočiau tau keletą patarimų, kaip pagauti žiedus? – pasakė Demjenas. – Sėdėsiu šalia tavęs karuselėje ir padėsiu.“

Adelė linktelėjo galvą.

Tada Demjenas atsigrėžė į močiutę: „Ar galime gauti du bilietus, kad Adelė galėtų pabandyti dar kartą?“

Močiutė nusišypsojo: „Žinoma.“ ●

Ši istorija nutiko Prancūzijoje.

